

ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНОЇ ПОЛІТИКИ ТА МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

УДК 327(4-191.2)

Зеленько Г.

I.

**ВПЛИВ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ «МІНСЬКИХ ДОМОВЛЕНОСТЕЙ»
НА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНУ СИТУАЦІЮ У ЦЕНТРАЛЬНО-СХІДНІЙ ЄВРОПІ**

Представлені тези були виголошені авторкою на Міжнародному науковому симпозиумі, присвяченому 25-річчю підписання Біловезьких угод, який відбувся 18-21 липня 2016 р. у Варшавському університеті. У публікації авторка розглядає «Мінські угоди» як приклад хибного діагностування політичного конфлікту на Донбасі. Легалізація статусу проросійських збройних формувань через вибори, які є вимогою Мінських угод, стане інструментом утримання України у сфері російських інтересів через проросійські політичні сили, що спричинить подальшу дестабілізацію суспільно-політичної обстановки в Україні. Це означатиме поширення зони нестабільності у всій Центрально-Східній Європі.

Ключові слова: Мінські угоди, війна на Донбасі, російська збройна агресія.

As you know, two years ago Russia annexed Crimea, and started war in the territory of Donbas. Russia calls this conflict a civil war in Ukraine and sees the only possible way of its resolution in federalization of Ukraine.

Roadmap settlement of the conflict – so-called "Minsk agreement" was adopted in February 2015 but has not yet yielded tangible results. This compromise, which from the point of view of its signatories and guarantors, founded in Minsk agreements is likely to provoke a so-called "strengthening the conflict of one kind to others" and can lead to further destabilization of the socio-political and economic situation in the region of CEE. The essence of the problem is the fact that Minsk agreement as an international treaty has ambiguous character and the subject of the conflict was initially mistaken. Trying to reduce the transaction costs of the war in Donbas, West initially chose the wrong path, in fact it is not possible to solve this conflict in mind falsity of its assessments.

Threats which are coming from the Ukrainian-Russian war in Donbas don't have obvious military or political nature.

However, there are threats that are caused by the war and manifested primary in the socio-economic sphere, specifically the increase of labor migration (which can not yet be considered as refugees, because they don't demand social payments and appropriate social support, as in case with refugees); the spread of criminality, which has increased in Ukraine and which, as is known, has no boundaries; the reduction of trade turnover with Ukraine due to falling the standards of life in Ukraine, and the drop of manufacturing. The last factor is a greater threat to the Central Eastern European countries, because Ukraine was at first a kind of «*tool of adaptation to the EU*» for them, and now it is a «*tool for maintaining the welfare*» in the EU. First of all, Ukrainian provides the market where CEE countries sell the goods which are uncompetitive in the EU markets or goods that do not correspond to quality standards in the EU. Narrowing of trade with Ukraine due to falling purchasing power of the population of Ukraine, in which all the CEE countries, despite the fact that there was a negative balance, leads to a reduction in revenues from the bilateral trade in the treasury of all countries.

Even if in the political sphere currently there is no direct threats, it is clear that they will increase in case of implementation of the Minsk agreements regarding the introduction of a «*special order*» control in the territories captured by pro-Russian terrorists.

There is the concern that the implementation of the Minsk agreements in the case of amending the Constitution of Ukraine by Parliament primary will lead to serious social and political crisis inside the country. Secondly, since the conflict in Donbas is inspired by local business elites,

with the active support of Russia, which has tried to use the conflict for its own purposes, the proposed version of the «conflict resolution» in Donbas will bring opposite results. Because the so-called «special status» will be used as a tool to strengthen Russian pressure on Ukraine.

Of course, if there was real civil war in Donbas, providing greater independence or even autonomy of the self-proclaimed republics would become an instrument of de-escalation of the conflict. But in this case we have a substitution of notions. In Ukraine there are no real criteria for distinguishing of subjects of federation, even in Lugansk and Donetsk regions, where the concentration of ethnic Russian is the most dense in Ukraine (excluding Crimea), this amount does not exceed 36 – 40%. Thus, the amendments to the Constitution of Ukraine, in fact, will provide the tools of influence on Ukraine to Donbas militant organizations. However, since these organizations are pro-Russian, and it is no secret that they are financed by Russia, – thus Russia automatically receives tools of influence. Currently it is suggested to make amendments to the «Transitional provisions» of the Constitution of Ukraine, and include time limitation of three years. Such amendments will also require the adoption of procedural laws. But procedural laws do not require a constitutional majority, and their adoption can be a matter of time.

Lets assume that the elections in the self-proclaimed republics will be held according to Ukrainian legislation. We should note that the elections are not only the application of existing Ukrainian electoral system. It is a process that assumes a creation of territorial and district election commissions, the involvement of supervisory bodies, monitoring the courts, if necessary, appeal the controversial points of subjects of the electoral process. It is difficult to imagine that terrorists will allow to hold elections withstanding all necessary legal procedures. Thus, the elections turn into profanation of democracy, they thereby legitimize the militants, who head self-proclaimed republics and supported by Russia.

Another potential dangers which are hidden in the implementation of the Minsk agreements, is that amending the Constitution and allocation of subjects which base exclusively on political will, will create a precedent which certainly Russia will make use of. It's no wonder that Russia insists on the implementation of the Minsk agreements in frames of amending the Constitution of Ukraine. In other words after this it is likely that the conflict may erase in other parts of Ukraine which are densely populated with representatives of other national minorities. With this aim nationalist organizations from countries bordering on Ukraine will be involved. The countries involved will include those, traditionally oriented towards Russia – Hungary, Slovakia, Romania. Thus, a precedent of «special status» for small territory will cause a «domino effect», a chain reaction that will eventually lead to the escalation of the conflict and weakening of Ukraine. The weakening of Ukraine automatically means the expansion of Russian influence further on west countries (firstly Belarus, the Baltic countries).

And if currently sanctions, accompanied by the fall of oil prices force Russia to seek ways to maintain a dialogue with the West, – their cancellation will untie hands of Russia for explicit expansion policy of hybrid war at the territory of Ukraine, and as a consequence to further expand the zone of conflict in the bordering to Ukraine territories and countries.

Out of this situation is likely to be found in the implementation of the Budapest Treaty and the adoption of appropriate measures against Russia – a country that has violated the obligation of one of the guarantors of the integrity and independence of the sovereign state in exchange for giving up nuclear weapons.

Зеленько Г. И. Влияние имплементации «Минских договоренностей» на общественно-политическую ситуацию в Центрально-Восточной Европе

Представленные тезисы были произнесены автором на Международном научном симпозиуме, посвященном 25-летию подписания Беловежских соглашений, который состоялся 18-21 июля 2016 в Варшавском университете. В публикации автор рассматривает «Минские соглашения» как пример ложного диагностирования политического конфликта на Донбассе. Легализация статуса пророссийских вооруженных формирований через выборы, которые являются требованием Минских соглашений, станет

инструментом удержання України в сфері російських інтересів через проросійські політичні сили, що повлечет дальнішу дестабілізацію громадсько-політичної обстановки в Україні. Это означает распространение зоны нестабильности во всей Центральной и Восточной Европе.

Ключевые слова: Минские соглашения, война в Донбассе, российская вооруженная агрессия.

Zelenko G. *The Impact of «Minsk Agreements» Implementation on the Socio-political Situation in East-Central Europe*

The following theses were presented by the author at the international scientific symposium on 18-21 July 2016 at the Warsaw University, which was dedicated to the 25th anniversary of the signing of Belavezha Accords. In this publication the author considers «Minsk agreements» as an example of false diagnosing of the political conflict in Donbas. The legalization of pro-Russian armed units through the elections, which are required by the Minsk Agreements, as a result it will become a tool of maintenance of Ukraine in the circle of Russian interests by pro-Russian political forces, which will further destabilize the socio-political situation in Ukraine. This means the spread of zone of instability across the Central and Eastern Europe.

Keywords: Minsk Agreements, war in Donbas, Russian armed aggression

УДК 32.02:01.8 (47)

Самер Абд Ельмонейм Резек Абууржейла

КЕМП-ДЕВІДСЬКІ УГОДИ ЯК ЗРАЗОК ПОЛІТИЧНОГО КОМПРОМІСУ

Проаналізовано Кемп-Девідські угоди як класичний приклад політичного компромісу між двома конфліктуючими сторонами за посередництва третьої сторони. Розкрито причини, особливості протікання і суспільно-політичні наслідки військового конфлікту між Ізраїлем і арабськими країнами. Показано значення Кемп-Девідських угод як вимушеного мирного договору, завдяки якому вдалося зупинити гостру фазу військового конфлікту на Близькому Сході.

Ключові слова: політична ситуація, політичний компроміс, військовий конфлікт, мирний договір, переговори, мирне співіснування.

Існує багато різних теорій з детальним аналізом і критикою Кемп-Девідських угод, згідно яких за американським посередництвом 26 березня 1979 року Єгипет з Ізраїлем погодились зупинити війну та встановити мир між двома сторонами. Попередня угода в Кемп-Девіді була підписана 17 вересня 1978 року між президентом Єгипту Анваром Садатом та прем'єр-міністром Ізраїлю Менахемом Бегіном після 12 днів переговорів у резиденції Президента США Кемп-Девіді (штат Меріленд). Переговори та підписання угоди проводилися під патронатом Президента США Джеймса Картера. Зазначені угоди змінили політику багатьох арабських країн відносно Єгипту, оскільки було встановлено, що їх підписання А. Садатом відбулося без урахування неправомірних дій з боку ізраїльської сторони. Однак, саме в результаті підписання цих угод Ізраїль був змушений визнати палестинський народ та повернути Єгипту Синайський півострів. Своєю чергою, Єгипет забезпечив собі членство в Лізі арабських держав з 1979 по 1989 рік. Лідерам двох країн у 1978 році спільно було присуджено Нобелівську премію миру «за енергійні зусилля щодо досягнення миру на Близькому Сході».

Початок єгипетсько-ізраїльського конфлікту відбувся внаслідок проголошення 14 травня 1948 р. держави Ізраїль на частині арабських земель Палестини її першим прем'єр-міністром Давидом Бен-Гуріоном. Сполучені Штати Америки швидко визнали Ізраїль як окрему країну, а слідом за ними й Радянський Союз та багато інших країн. Створення держави Ізраїль в самому серці арабської нації стало передумовою до масштабного конфлікту, оскільки одразу були організовані та проведені в дію військові операції. Збройні